

Лікар Айболить

Корній Чуковський

Добрий лікар Айболить!
Він під деревом сидить.
Приходь до нього лікуватися
І корова, і вовчиця,
І жучок, і черв'ячок,
І ведмедиця!

Вилікує всіх
Добрий лікар Айболить!

І прийшла до Айболиту лисиця:
"Ой, мене вкусила оса!"

І прийшов до Айболиту барбос:
"Мене курка клюнула в ніс!"

І прибігла зайчиха
І закричала: "Ай, ай!
Мій зайчик потрапив під трамвай!
Мій зайчик, мій хлопчик
Потрапив під трамвай!"

Він біг по доріжці,
І йому перерізало ніжки,
І тепер він хворий і кульгавий,
Маленький зайченя мій!"

І сказав Айболить: "Не біда!
Подавай-но його сюди!"

Я пришию йому нові ніжки,
Він знову побіжить по доріжці".

І до нього принесли зайчика,
Такого хворого, кульгавого!
І доктор пришив йому ніжки,
І заїнька стрибає знову.

А з ним і зайчиха-мати
Теж пішла танцювати.
І сміється вона і кричить:
"Ну, спасибі тобі, Айболить!"

Раптом звідкись шакал
На кобилі прискакав:
"Ось вам телеграма
Від Гіпопотама!"

"Приїжджайте, доктор,
В Африку скоріше
І врятуйте, доктор,
Наших малюків!"

"Що таке? Невже
Ваші діти захворіли?"

"Так-так-так! У них ангіна,
Скарлатина, холерина,
Дифтерит, апендицит,
Малярія і бронхіт!

Приходьте ж скоріше,
Добрий лікар Айболить!"

"Гаразд, гаразд, побіжу,
Вашим дітям допоможу.

Тільки де ж ви живете?
На горі чи в болоті?"

"Ми живемо на Занзібарі,
В Калахарі і Цукрі,
На горі Фернандо-По,
Де гуляє Гіппо-за
По широкій Лімпопо".

І встав Айболить, побіг Айболить,
По полях, по лісах, по лугах він біжить.
І одне тільки слово твердить Айболить:

"Лімпопо, Лімпопо, Лімпопо!"

А в обличчя йому вітер, і сніг, і град:

"Гей, Айболить, воротися назад!"

І впав Айболить і лежить на снігу:

"Я далі йти не можу".

І зараз же до нього з-за ялинки

Вибігають волохаті вовки:

"Сідай, Айболить, верхи,

Ми жваво тебе доведемо!"

І поскакав вперед Айболить

І одне тільки слово твердить:

"Лімпопо, Лімпопо, Лімпопо!"

Але ось перед ними море

Вирує, шумить на просторі.

А в морі висока ходить хвиля,

Зараз Айболита вона проковтне.

"О, якщо я потону,

Якщо піду я до дна,

Що станеться з ними, з хворими,

З моїми лісовими звірами?"

Але тут впливає кіт:

"Сідай на мене, Айболить,

І, як великий пароплав,

Тебе повезу я вперед!"

І сів на кита Айболить

І одне тільки слово твердить:

"Лімпопо, Лімпопо, Лімпопо!"

І гори постають перед ним на шляху,

І він по горах починає повзти,

А гори все вище, а гори все крутіше,

А гори йдуть під самі хмари!

"О, якщо я не дійду,

Якщо в дорозі пропаду,
Що станеться з ними, з хворими,
З моїми лісовими звірами?"

І зараз же з високої скелі
До Айболиту спустилися орли:
"Сідай, Айболить, верхи,
Ми жваво тебе довеземо!"

І сів на орла Айболить
І одне тільки слово твердить:
"Лімпопо, Лімпопо, Лімпопо!"

А в Африці,
А в Африці,
На чорній
Лімпопо,
Сидить і плаче
В Африці
Сумний Гіппопо.

Він в Африці, він в Африці
Під пальмою сидить
І на море з Африки
Без відпочинку дивиться:
Не їде в кораблику
Доктор Айболить?

І нишпорять по дорозі
Слони і носороги
І кажуть сердито:
"Що ж нема Айболита?"

А поруч бегемотики
Схопилися за животики:
У них, у бегемотиків,
Животики болять.

І тут же страусенята
Верещать, як поросята,
Ах, шкода, шкода, шкода

Бідних страусенят!

І кір, і дифтерит у них,
І віспа, і бронхіт у них,
І голова болить у них,
І горло болить.

Вони лежать і марять:
"Ну що ж він не їде,
Ну що ж він не їде,
Доктор Айболить?"

А поруч задрімала
Зубаста акула,
Зубаста акула
На сонечку лежить.

Ах, у її маляток,
У бідних акуленьят,
Вже дванадцять діб
Зубки болять!

І вивихнуте плече
У бідного коника;
Не стрибає, не скаче він,
А гірко-гірко плаче він
І доктора кличе:
"О, де ж добрий лікар?
Коли ж він прийде?"

Але ось, подивіться, якась птиця
Все ближче і ближче по повітрю мчить,
На птиці, дивіться, сидить Айболить
І шляпою махає та голосно кричить:
"Хай живе мила Африка!"

І рада і щаслива вся дітвора:
"Приїхав, приїхав! Ура, ура!"

А птах над ними кружляє,
А птах на землю сідає.

І біжить Айболить до бегемотикам,
І плескає їх по животиках,
І всім по порядку
Дає шоколадку,
І ставить і ставить їм градусники!

І до смугастим
Біжить він тигренят,
І до бідних горбатим
Хворим верблюжатам,
І кожного гоголем,
Кожного моґелем,
Гоголем-моґелем,
Гоголем-моґелем,
Гоголем-моґелем пригощає.

Десять ночей Айболить
Не їсть, не п'є і не спить,
Десять ночей поспіль
Він лікує нещасних звірят
І ставить і ставить їм градусники.

Ось і вилікував він їх,
Лімпопо!
Ось і вилікував хворих,
Лімпопо!
І пішли вони сміятися,
Лімпопо!
І танцювати і балуватися,
Лімпопо!

Та акула Каракула
Правим оком підморгнула
І регоче, і регоче,
Ніби хтось її лоскоче.

А малятка бегемотики
Вхопилися за животики
І сміються, заливаються —
Так, що дуби трясуться.

Ось і Гіппо, ось і Попо,
Гіппо-попо, Гіппо-попо!
Ось йде Гіпопотам.

Він йде від Занзібару,
Він йде до Кіліманджаро —
І кричить він, і співає він:
"Слава, слава Айболиту!
Слава добрим лікарям!"